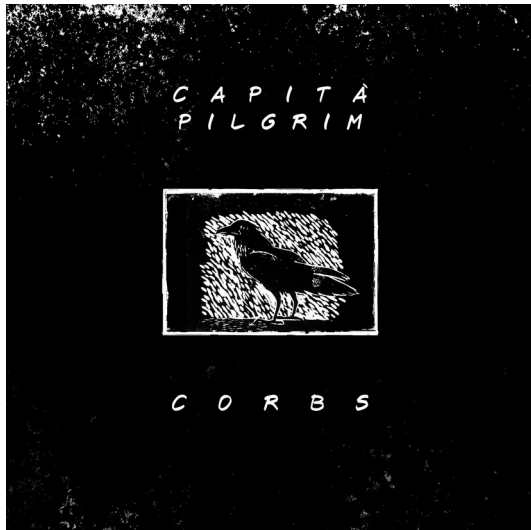

NO ME'N RECORDS
EL MAMUT TRAÇUT
BESTIAR NETLABEL
presenten

CAPITÀ PILGRIM «Corbs»

Artista: CAPITÀ PILGRIM

Títol: Corbs

Segells i referència:

No Me'n Records (NMR022)
El Mamut Traçut (Ref.043)
Bestiar Netlabel (Ref.202)

Tracklist:

1. Corbs (esbudellant Coloms)
2. Aixafamerdes
3. Elèctriques Ombres
4. Desfilem
5. Amor i Coets
6. Gerontocràcia
7. Van i venen
8. Trst
9. Xawarma

**realçat en vermell cançons destacades*

Contractació i premsa:
nomenrecords@gmail.com

Escolta l'àlbum a:
[spotify](#) | [bandcamp](#) | [bestiar](#)

«Corbs» ha estat editat conjuntament pels segells **No Me'n Records, El Mamut Traçut i Bestiar Netlabel**, en un intent d'ajuntar forces i maneres de fer molt diferents, però amb el punt en comú d'un amor descomunal per la música i el «fes-ho tu mateix». **El 27 d'abril apareixerà en format digital i, al maig, en format físic** que, com sempre, serà en una edició ben especial.

Al trio que ja va gravar el debut «Coloms» (No Me'n Records, 2016), s'hi han sumat en Rafel Morata als teclats estratosfèrics i en Víctor Vallejo (que actualment és el baixista oficial) a les segones veus. Tots plegats hi han afegit capes de mala llet però també de psicodèlia que ha resultat en un enfosquiment general del so, del qual ha estat bastant responsable en Ferran Giralt a la gravació i la mescla (19k7 Studio). «Corbs» segueix sent una mena d'indie rock amb un so peculiar molt a l'estil 90s i amb unes cançons que sonen a moltes coses alhora.

El disc s'obre amb «Corbs (esbudellant Coloms)», tema instrumental i tota una declaració d'intencions, al qual el segueix un petit himne a la misantropia com és «Aixafamerdes» que, com moltes lletres de les cançons que conté el disc, res no és pas el que sembla. De sobte, en un atac de passió per Blondie i Cheap Trick, «Elèctriques Ombres» ens il·lumina una mica el camí abans d'enfonsar-nos en «Desfilem», un tall fatalista i optimista a parts iguals. «Amor i Coets» convida a treure el cap per la finestra mentre vas a tota velocitat amb una Berlingo atrotinada i «Gerontocràcia» és un rampell punk que no aconsegueix amagar les influències de bandes com Jawbreaker i el metal més caspós dels 80s. A la recta final del disc, «Van i venen» ens torna a submergir, mai més ben dit, en les aigües negres de la nostra societat i «Trst», una de les cançons més estimades per la banda, ens recorda que molt del que fem comença per nosaltres mateixos. S'acomiaden amb «Xawarma», tema instrumental, psicodèlic i inquietant que ofereix pistes del que està per venir.